

Nr 20.

Ankom till riksdagens kansli den 25 februari 1932 kl. 3 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående medgivande för Kungl. Maj:t att i vissa fall försälja kronoegendom m. m.

(2:a avd.)

I en till riksdagen den 12 februari 1932 avlåten, till jordbruksutskottet hänvisad proposition, nr 86, har Kungl. Maj:t under återopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över jordbruksärenden för samma dag föreslagit riksdagen, att, beträffande kronan tillhörig, under domänstyrelsens förvaltning ställd fast egendom, vilken icke är anslagen för visst ändamål samt ej heller på grund av befintlig skogstillgång eller annan särskild anledning bör bibehållas åt kronan, medgiva,

dels att för tiden intill den 1 januari 1934 må efter Kungl. Maj:ts beprövande — jämväl i annat fall än som avses under punkt II A) i sammansatta första lag- och jordbruksutskottets av 1929 års riksdag godkända memorial nr 2 — försäljas:

a) egendom eller del därav, såframt den avses att användas till bildande av en eller flera egnahemslägenheter eller till fullständigande av jordbruk enligt vad i 11 § förordningen den 6 juni 1929 (nr 176) angående försäljning i vissa fall av kronoegendom m. m. är stadgat; samt

b) del av egendom, vilken återstår efter avskiljande av område för ändamål, som i a) sägs, eller ock utan olägenhet kan fränskiljas, så framt delen i årligt arrende lämnar högst 1,000 kronor eller, där den ej är av kronan för sig utarrenderad, vid verkställd uppskattning finnes ej kunna lämna högre årligt arrende än nu sagts;

dels ock att vad sålunda förordnats om försäljning skall äga motsvarande tillämpning i fråga om upplåtelser under åborätt eller tomträtt.

Med anledning av Kungl. Maj:ts i proposition nr 138 till 1929 års riksdag framlagda förslag angående medgivande för Kungl. Maj:t att i vissa fall försälja kronoegendom godkände riksdagen enligt skrivelse den 30 maj 1929, nr 242, sammansatta första lag- och jordbruksutskottets i ärendet avgivna memorial, nr 2, vari under punkten II hemställdes, att riksdagen måtte — med upphävande av de beslut, som innefattades i riksdagens skrivelser nr 63/1874, nr 66/1879, nr 35/1885, nr 7/1887 B, nr 17/1888, nr 77/1891, nr 74/1902 och nr 92/1914 — beträffande kronan tillhörig, under domänstyrelsens förvaltning ställd fast egendom, vilken icke vore anslagen för visst ändamål samt ej heller på grund av befintlig skogstillgång eller annan särskild anledning borde bibehållas åt kronan, medgiva,

A) intill dess annorlunda kunde varda beslutat, att efter Kungl. Maj:ts beprövande finge försäljas:

a) egendom, vilken i årligt arrende lämnade högst 1,000 kronor eller, där den ej vore av kronan för sig utarrenderad, vid verkställd uppskattning funnes ej kunna lämna högre årligt arrende än sålunda sagts; samt

b) andel i en för flera fastigheter gemensam samfällighet, såframt andelen vid verkställd uppskattning funnes kunna betinga en köpeskilling av högst 5,000 kronor;

B) för tiden intill den 1 januari 1931, att efter Kungl. Maj:ts beprövande finge jämväl i annat fall än under A sagts försäljas:

a) egendom eller del därav, såframt den avsåges att användas till bildande av en eller flera egnahemslägenheter eller till fullständigande av jordbruk enligt vad i 11 § av de utav riksdagen antagna grunderna för försäljning i vissa fall av kronoegendom m. m. vore stadgat; samt

b) del av egendom, vilken återstode efter avskiljande av område för ändamål, som i a) sagts, eller ock utan olägenhet kunde fränkiljas, såframt delen i årligt arrende lämnade högst 1,000 kronor eller, där den ej vore av kronan för sig utarrenderad, vid verkställd uppskattning funnes ej kunna lämna högre årligt arrende än nu sagts;

C) att vad sålunda förordnats om försäljning skulle äga motsvarande tillämpning i fråga om upplåtelser under åborätt eller tomträtt.

Det åt Kungl. Maj:t av 1929 års riksdag givna bemyndigandet, såvitt det innefattas under förenämnda punkt B) och under punkt C) jämförd med punkt B) har genom beslut av 1930 och 1931 års riksdagar (se 1930: prop. nr 114, skr. 113 och 1931: prop. nr 10, skr. nr 58) givits förlängd giltighet för tiden intill den 1 januari 1933.

Såsom framgår av förestående redogörelse är det nu begärda bemyndigandet likalydande med det, som av 1929 års riksdag lämnades för tiden intill den 1 januari 1931 och som sedan av 1930 och 1931 års riksdagar förlängdes intill den 1 januari 1933. Det må erinras, att 1929 års riksdag förutsatte, att ifrågavarande bemyndigande blott borde givas för ett år i sänder.

Utskottet, som biträder det framlagda förslaget, hemställer,

att riksdagen må bifalla förevarande proposition.

Stockholm den 25 februari 1932.

På jordbruksutskottets vägnar:

C. J. JOHANSSON.